

נר אהרן

מאיר לי את הנשמה!

**פרשת
תרומה**

כניסת השבת: י-ם: 16:56 מרכז: 17:16 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה

תגלה את הלב ותגלה את ה'

רועי שושן מרגיש שסבתו ע"ה ראויה שיתאמצו עבור עילוי נשמתה. הוא פונה לחברו קובי שאולי, אחד כזה "שאוחז" בענייני דת, "קובי, מה אתה אומר בנוגע לסבתא ע"ה, יש יותר גדול מזיכוי הרבים? בא נארגן שיעור תורה לחברים" "כן, אבל צריך רב שידע לעניין אותם" "את זה תשאיר לי..." רועי מפשיל שרוולים מארגן ומתאמץ להביא ולזכות כמה שיותר חברים. סוחב כסאות, קונה כיבוד, פונה לחמשה רבנים עד שמוצא... השעה 20:00. כולם מוכנים. 30 חברה באו לכבד את המעמד... והמרצה? מחמת אונס של סגירת כביש לא הגיע... רועי אילתר בן ישיבה שיאמר כמה הלכות, אך בסוף הערב היו פניו נפולות, קובי קולט ופונה אליו "רועי, עם כזאת השקעה וכזה מאמץ, תאמין לי, עצם הלהט הרוחני שלך הדליק לי את הניצוץ וחיבר אותי לתורה יותר מכל דבר אחר, תדע דבר אחד, אני בפנים! קובעים שיעור תורה קבוע, אשריך!"

אתה תתן את הלב

אלוקים כבר יתן את המקדש...

פתאום קלטו שם שהקשר הוא הרבה יותר גבוה ממה שחשבו...

מעמד הר סיני מסתיים, ועם איזו תמונה - "ויראו את אלוקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר" לבנת ספיר? מה זה...? אומר רש"י: "לבנת הספיר - היא היתה לפניו בשעת השעבוד לזכור צרתן של ישראל שהיו משועבדים במעשה לבנים" וכאן השאלה צועקת: מה פתאום לתזכר לעם שלם ברגע השיא את הימים השפלים מול מכסת הלבנים וברקע מצרי עויין?... מבאר מורנו ורבנו הרב יוסף מקוביץ שליט"א במתק לשונו: יש פה מסר אדיר לדורות! בורא העולם הראה לעם שלם - מה שאתם רואים בתמונה העכשווית למטה זה לא מה שחושבים עליכם בנוגע לתמונה העתידית שם למעלה... לפעמים בנאדם נופל ברשת הגאווה, הוא מתחיל לספור דברים אחרים מאשר לספור את אלוקים... ואז במקום לקבל ניתוק חשמל מיידי הוא קולט להיפך - בורא העולם שולח לו חבל הצלה לשבור לו את הגאווה, וזאת כדי לזכות אותו לתענוג האמיתי - קרבת האלוקים!! והנה עם שלם לא מבין מדוע השעבוד ללבנים נמשך זמן כה ממושך. ואז בסוף מעמד הר סיני הכל נתגלה...

הלבנה המרגיזה יכולה להפוך ליהלום - תלוי בך...

בורא העולם מעביר פה מסר, אומר הרב, עם הנצח פתאום קלט

איך קרה שהם הגיעו לדרגת מלאכים, כידוע, המסר הלבבי שהודיעו למשה: שאנחנו נבטל את רצוננו, ובכל רגע נתון נקיים את רצון בוראנו... [הקדימו נעשה לנשמע] מאיפה שאבו שם את הכוחות? התשובה - יש פה אבא שדאג לכך... מה יש? המ"ט שערי טומאה אטמו את הלב מכל הכיוונים, התוצאה: אנשים הפסיקו להרגיש שיש פה אחד שלא מפסיק לתדלק אותם... פתאום יש חיים עם אלטרנטיבה, ויטמין נגד קרח, ויטמין נגד קורונו... תחושה שכאילו כבר אין אחד שמשחק פה על החוטים... ואז כדי לשבור את הגאווה יצר בורא העולם שעבוד ללבנים! המצרים נשלחו ע"י בורא עולם כדי לשבור ת'גאווה של המ"ט שערי טומאה... והנה יוצאים ממצרים וכבר הלב התרגל לשעבוד, אלא שכעת הוא פודה זאת בתענוג גבוה יותר, תענוג נצחי!! להיות משועבד לרצון הנפלא של בורא העולם להיטיב עמך -

ע"י נתינת ספר הספרים - תורת משה! וואו, וואו, פתאום שפשו שם אנשים ת'עניינים וקלטו - הלבנים במצרים הם שגרמו לנו כעת להגיע לדרגת מלאך. אין כבר גאווה, הלב נקי לקבל את קרבת ה'. הלבנים נהפכו ליהלומים. כעת הזמן שלנו להשיב תודה. בואו ונכנס לעולמם של עם הקודש, העם שעד היום ממשיך עם מגמה ברורה - לתת את הנשמה ואת הלב - לתת כשאתה אוהב! נבאר!

היהלומים שיוצאים מהלב לא "סופרים" את יהלומי הבורסה...

בפרשתנו מסבירה התורה מי נמצא אצל בורא העולם במקום הראשון... מבאר האור החיים הקדוש: אנחנו רואים שהתורה מסדרת את הדברים הנצרכים לתרומה לפי סדר חשיבותם, קודם כל הזהב, אח"כ כסף, לאחריו הנחושת וכן הלאה, א"כ למה במקום האחרון נמצאים יהלומי החושן - אבני השוהם ואבני המילואים, הרי היהלומים יקרים יותר מהזהב? ומתריך: מובא בגמרא (יומא עה) שאבני השוהם הגיעו בנס ע"י העננים. התורה מחשיבה יותר את מה שהגיע ע"י טירחה עמל והקרבה, היהלומים שהגיעו בלי מאמץ ובלי הקרבה כספית הם האחרונים ברשימה. מבאר מורנו הרב בצורה נפלאה, יש כאן יסוד לכל אורך היהדות, הקב"ה מחפש כמה לב אנחנו נותנים. גם אם הבאת יהלום, אך בלי הקרבה, טורח ומאמץ, בשמים "תרומתך" נרשמת בתחתית הרשימה... להוציא הסעה

מהעבודה לקברי צדיקים עם ארוחת גורמה בשעה 14:00 כשהשמש זורחת ואתה בשיא העירנות - "אשריך!" אבל אין מה להשוות את זה לתפילה ב 22:45 כשאתה "רואה כוכבים" ופתאום נזכרת "ערבית! לא התפללתי!" בעודך מפוג'ם עם הטרינינג אתה פונה לארון הבגדים, מתלבש מכובד כראוי, פותח את הלב צועד לבית הכנסת ומתפלל! אם אוזניך היו מכילות את עוצמת הרעש שעשית בשמים - לא היית מוותר על תפילה כזאת מהלב - לעולם!! הכנות לשבת! לא תמיד יש את העצבים לחזור על רשימת הקניות, להרים את הבית לשטיפה ולהדיח את ערימת הכלים שהצטברה לה בכיור, לפעמים נופש של סופ"ש נחמד עושה טוב, אשריך, לבריאות, אך אין זה מתקרר "לאור השבת", שנכנס לשכנך שהתאמץ לקבל לבית אורח כבוד - את הקב"ה... שניכם שמרתם את השבת - אבל מי יותר הרעיש עולמות...

פרשת שקלים דווקא בחודש אדר - מדוע?

שני ראשי שנה יש לנו לעם הנצח - הראשון בתשרי - ראש השנה - בשמים פותחים את התיק ומחליטים אם להמשיך להעניק לאדם חיים וכל מה שסביבם. השני חודש ניסן - "החדש הזה לָכֶם ראש חֲדָשִׁים ראשון הוא לָכֶם לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה", ומבאר **מורנו הרב במתק שפתיו** - א' תשרי הוא ראש השנה הכללי, יום הדין לכל העולם, **ההכנה** לו הוא חודש **אלול**, בימי הסליחות והרחמים אנו משכנעים את הבורא ש"משתלם" לו להשקיע בנו - אנחנו נראה אחרת... **ראש השנה השני** הוא חודש ניסן, מדובר בראש השנה רוחני השייך לעם ישראל בלבד "לָכֶם" - לעם ישראל המקדשים את הלבנה, חודש ניסן הוא זמן פריחה, זמן גאולה, בחודש הזה נהפך לעם הנבחר 180 מעלות, מעבדי פרעה - לעבדי ה'! **ההכנה** לחודש ניסן היא **האחדות!** וזמן ההכנה הוא **בחודש אדר!** "בא' באדר משמיעים על השקלים" [משנה] מה פירוש? עם הנצח מתלכד להביא תרומה שבה יקנו את קרבנות התמיד ושאר הקרבנות שבהם מחויבים הציבור - כולם מאוחדים, בכל שנה מחדש כולם משתתפים ומקבלים חלק בקרבנות המוקרבים בבית המקדש. נרתמים ביחד לשווק את האין עוד מלבדו, "ויקחו לי תרומה". וכאן ישאל השואל: "מדהים, אך כל זה שייך לעבר, לתקופת המקדש, ובימינו?"

התשובה:

בימינו שאין בית המקדש, חודש אדר הוא הזמן להתאחד כלנו לעבודת ה' בשמחה, בימינו הוציאו את המושג "אחדות" לסיסמאות פוליטיות... אחדות אמיתית היא לא קבוצת אנשים זהים, אלא דווקא אנשים שונים בעלי תכונות שונות אך לכולם מטרה אחידה - לשמח את האחד, את הריבוננו של עולם! אם כך, אני לא כועס על השכן... כי מטרתי היא לשווק לעולם שלא הוא אשם - יש פה מתכנן אחד, אדרבה אקח אותו בתור פרויקט, אתפלל עליו, אעזור לו להשתקם... הקטרוג של המן

מזרע עמלק כל שנה עולה לו בשמים - "ישנו עם אחד - מפוזר ומפורד" - התגובה - אדר! משנכנס אדר מרבין בשמחה! אדר - א-דר, אם נדע להכניס את "האל"ף" את אלופו של עולם **לדור** אתנו בכל תחומי החיים: במקום עבודתנו, ביחסי שכנים, בכל ה'שוטף' היומיומי שלנו, נתחיל פחות לקנא בשני, לכעוס על השני, "נהפוך הוא" - אני חושב על ההוא, טוב לי כשטוב לו, נתחיל לראות את סובבינו להרגיש ולספור את השני, נשתיק את פי המקטרג ונמצא את עצמנו מרבים בשמחה, משנכנס אדר מרבין בשמחה... הלבנים של ימינו הם לבנות אחד את השני ע"י פרגון ועין טובה, ולא לאבן את ליבנו בהסתכלותנו על עצמנו. אשתך הפתיעה בעוגנת קטנה לכבוד עופר שלה? אל תאכל ת'עוגה ותאכל ת'לב, הפוך - תדלק את הלב, תתן מילה טובה... תכניס את הלב אח"כ... גם לאלוקים יהיה מקום להכנס... ועשו לי מקדש ושכנתי **בתוכם**... אשריך!!

התפילה מצמיחה את הישועה

נחזור לתחילת דברינו - הבית לקב"ה הגיע ממאמץ הירתמות מדהימה של עם הנצח, אלא מה, היהלומים הגיעו ע"י כח התפילה - העננים אכן העניקו את היהלומים, לא ציפו מהשמים שבאמצע המדבר נכרה יהלומים... דבר אחד מבקשים מאיתנו - שנתפלל על זה! לפעמים בחיים אדם מרגיש כאילו "אין סיכוי", בבקשה ממך, אומר ה' - **תתפלל!** את התוצאות תשאיר לי! **ומבאר הרב** "מקדש ה' פוֹנְנו יְדָךְ" רש"י ותוספות [סוכה מה]. שניהם ביחד מפרשים שבית המקדש השלישי יהיה בנוי ע"י ה'! הוא ירד שלם מהשמים! אם כך אז מה מצפים מאתנו? את ה"יהי רצון!" תפילה! "שיבנה" לא שנבנה - בתפילה שלך אתה גורם להוריד שפע מהשמים, יש עדיין כמה אנשים שהולכים ברחוב עם תחושה שהם פה מזיזים ת'עניינים... רחמנא ליבא בעי! ה' רוצה את הלב שלנו - ויחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד! אם יגלו לבנאדם בסוד, עוד טיפה תלחץ על "גז הלב" ו 30 אלף יהודים מהדרום יזכו לאור גאולתי פנימי - בזכותך, איך תיראה תפילת שמונה עשרה שלי? זאת האמת! תפילה אחת שלך פועלת ומזיזה עניינים הרבה יותר ממה שאתה מתאר, רחמנא ליבא בעי, תפילה לתפילה תצטרף יחדיו ויביאו את הגאולה. שנזכה לקלוט שהלבנים של ימינו שהם מכוונים **לבנות** אחד את השני, מילה טובה פה, פרגון **מכל הלב** שם, "מברוק שכני היקר על **תוספת הבניה**, מגיע לך גם יותר מזה..." כשהלב יתרחב - העולם ירחיב אוטומט את הרצון לחיים מתוקנים יותר, חיים של אמונה באחד שהוא כל יכול... שנזכה!! וע"י כך לבנו הרחב יחיש את הגאולה, אמן.

לע"נ יהונתן בן ציפורה ואורי בן ציפורה

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

הגדלות - לחשוב על הפרטים הקטנים

תלמיד שצפה במתרחש פנה בפליאה לרב "ילמדנו רבנו, למה לא יכל הרב להסתפק בהסבר איך להגיע לרחוב, בשביל מה כל הטרחה?" השיב לו הרב "הבחנתי שהיהודי הזה מגמגם, קשה עליו הדיבור, אם אסביר לו יש סיכוי שהוא שוב לא יסתדר ויצטרך עוד פעם לבקש את עזרת העוברים ושבבים, ראיתי שדבר זה קשה עליו מאוד, ולכן החלטתי שעדיף שאלך איתו בעצמי וכך אחסוך לו בושות..."

אשרינו שאלו המנהיגים האמיתיים שלנו, לא חוסכים מאמץ ויגיעה לא רק בתורה, אלא גם בעזרה לזולת...

הסיפור המרכזי

כמה עוצמה הראו גדולי ישראל בהרגשת השני, כגודל הגדלות כך גודל ההתייחסות וההשתתפות בפרטים הקטנים... הגאון ר' חיים עוזר גרודז'ינסקי זצ"ל רבה של וילנא הלך ברחוב, ולפתע ניגש אליו יהודי ושאל אותו "סלי...סלי...חה, אי..פה ר..חוב?" הרב התבונן 10 שניות ניכר ששקוע הוא במחשבה לפיצוח סוגיה, ואז השיב לו "תראה, בהסברים אני חלש, אלך איתך ואראה לך בדיוק את הכתובת" כך הלכו יחד במשך זמן רב עד שהגיעו לרחוב הרצוי.

העלון מוקדש לע"נ מר חמי רבי משה אלפסי בן סוליקה

לתרומות, הקדשות, לקבלת העלון במייל וכן לחלוקה באזור המגורים: 052-7680962 neraharon1@gmail.com